

Per JesusR el dg., 28/02/2021 - 14:02

Hi ha silenci quan no sabem què dir; potser el tema ens supera, o l'interlocutor no ens mereix confiança... Altres vegades, aquest silenci és resultat de cansament, de tristesa o de pensar que parlar no servirà de res.

Un segon, el silenci de buidor, com una ceguesa mental i afectiva que pot ser motivada per una important desgràcia, per un llarg esgotament, per la por, etc.

Ben diferent als anteriors és el silenci resultat o la culminació d'una certa teràpia espiritual, buidament progressiu de sorolls externs i interns, tensions, idees fixes. És un silenci ple, sense quasi res del que hi ha a la vida normal però amb un punt de tot, que s'obre al que d'alguna manera en diem transcendent.

I finalment, també existeix el silenci rebut com un do, un regal, una presència nova o renovada. És quan l'Esperit Lliure i Amorós entra quan vol i de la manera que Ell vol, quan aquest do es fa present provoca el gran silenci, aquell que feia exclamar a Sant Francesc d'Assís: "Déu meu i totes les coses!"
